

יום ד', כ"ו בשבט תשס"ג (29 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה שהמערכת המדינית שלנו הינה אחרי הבחירות ועוד לפני תחילת המו"מ בין הזוכה [לכאורה] לבין שותפיו הפוטנציאליים להרכיב את הממשלה הבאה, נעדין בתפקידו של **מלך**:

מאז חורבן הבית השני בשנת 70 [למניינם] ועד קום המדינה בשנת 1948, חלפו קרוב ל-1900 שנה, בהן, על-פי רוב, היה לקהילות היהודיות באשר הן שם ממשל עצמי ("אוטונומיה"). אך ממשל זה נגע בפרטי חיי הקהילה, ולא בענייני משטרה, ממשלה וכד'. בעקבות זאת, גם רוב המקורות שלנו – למשך כל הדורות – אינן עוסקות בשאלות מדיניות למיניהן. יש אמנם דגש בתלמוד הירושלמי בענייני מדינה המבדיל אותו (בין היתר) מהתלמוד הבבלי היותר מוכר והיותר נלמד בשנות גלותנו החשוכות והארוכות. אך השאלות לא היו מעשיות עד לדור האחרון, דור שבו זכינו לחיות ולשוב ולהקים את ראשית גאולתנו במולדתנו, ארץ-ישראל.

היוצא מן הכלל הזה הוא **הרמב"ם**, שהקדיש לימוד שלם בספרו "**היד החזקה**" **להלכות מלכים**. ברצוננו להעלות על הדף קטעים ספורים מהלכות אלה ע"מ להבהיר את התבנית שאותה ירשנו ולהורות את הדרך היהודית למלכות:

- אין מעמידין מלך מקהל גרים אפילו אחר כמה דורות עד שתהיה אמו מישראל, שנאמר: "**לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא**". [דברים י"ז 15] ולא למלכות בלבד, אלא לכל שררות שבישראל ... אפילו ממונה על אמת המים שמחלק ממנה לשדות. ואין צורך לומר דיין או נשיא שלא יהא אלא מישראל...
- ... וכל מי שאין בו יראת שמיים, אעפ"י שחכמתו מרובה – אין ממנים אותו למינוי מן המינויים שבישראל.
- כבוד גדול נוהגין במלך ומשימין לו אימה ויראה בלב כל אדם, שנאמר: "**שום תשים...**" [שם שם שם] שתהא אימתו עליך. אין רוכבין על סוס, ואין יושבין על כסאו...
- ...המלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול.
- המלך מסתפר בכל יום, ומתקן עצמו ומתנאה במלבושין נאים ומפוארים, שנאמר: "**מלך ביופיו תחזינה עיניך**". [ישעיה ל"ג 17] וכל העם באין אליו בעת שירצה ועומדין לפניו ומשתחוים ארצה.
- כדרך שחלק לו הכתוב הכבוד הגדול, וחייב הכל בכבודו – כך ציוהו להיות לבו בקרבו שפל וחלל, שנאמר: "**ולבי חלל בקרבי**". [תהלים ק"ט 22] ולא ינהג גסות לב בישראל יותר מדי, שנאמר: "**לבלתי רום לבבו מאחיו**". [דברים י"ז 20] ... לעולם יתנהג בענבה יתרה.
- בעת שיישב המלך על כסא מלכותו – כותב לו ספר תורה לעצמו יתר על הספר שהניחו לו אבותיו ... [וזה] השני לא יזוז מלפניו... המלך אסור לשתות דרך שיכרות, שנאמר: "**אל למלכים שתו יין**" [משלי ל"א 4] אלא יהיה עוסק בתורה ובצרכי ישראל ביום ובלילה, שנאמר: "והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו".
- כל הארץ שכוּבש – הרי היא שלו ונותן לעבדיו ולאנשי המלחמה כפי מה שירצה – ובכל אלו הדברים דינו דין. ובכל **יהיו מעשיו לשם שמיים, ותהיה מגמתו ומחשבתו להרים דת האמת ולמלאות העולם צדק**, ולשבור זרוע הרשעים ולהלחם מלחמות ה' – שאין

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', כ"ו בשבט תשס"ג (29 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ממליכין מלך תחילה אלא לעשות משפט ומלחמות, שנאמר: "...ושפִּטְנו מלכנו ויצא
לפנינו ונלחם את מלחמותינו." [שמואל_א ח' 20]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל